

Japan håber på fredelig dialog med Kina

Arviden af Kinas viceudenrigsminister Song Tao i Berlinske den 5. november 2012 giver os god mulighed for at reflektere over, hvilken vej Kina vil følge i fremtiden, og hvad det kan betyde for resten af verden.

Jeg hører til dem, der håber, at Kina vil fortsætte med at blomstre og skabe adskillige muligheder i fremtiden, og at landet fortsat vil forpligte sig på at vælge en fredelig udvikling og et venskabeligt samarbejde med folk i hele verden, herunder sine naboer. Samtidig håber jeg, at Kina fortsat vil forpligte sig til at afgøre eventuelle tvister, der måtte opstå, gennem en fredelig dialog. I sidste ende er fred og stabilitet i Asien og Stillehavsområdet til gavn for alle lande i regionen og for hele verden.

Det er i denne linje, at Japan konsekvent har støttet Kinas reform- og udviklingsbestrebelse samt den åbne dørs politik. Siden 1979 har Japan forsynet Kina med det, der svarer til mere end 260 milliarder danske kroner (37 milliarder euro) i officiel bistand med henblik på at støtte den sociale og økonomiske udvikling i landet. Da Kina gjorde sig anstrengelser for at blive medlem af WTO, støttede Japan kraftigt op om dette.

DERFOR ER DET ganske beldageligt at se de spændinger, der er opstået mellem vores to lande om Senkaku-øerne. Det er ubestrideligt, at disse øer er en naturlig del af Japan, både i lyset af historiske fakta og i henhold til folkeretten. På trods af at Kina har fremsat diverse påstande, er det min overbevisning, at Japan med talrige beviser har påvist, at øerne tilhører Japan. Det er vigtigt at huske på, at efterkrigstidens internationale orden blev oprettet i forbindelse med San Francisco-traktaten, der i 1951 blev underskrevet af 49 lande, herunder USA og Storbritannien. Mens traktaten stipulerede, at Japan skulle give afkald på Taiwan, blev Senkaku-øerne behandlet som en del af Japan. Det vigtigste i denne forbindelse er, at hverken Kina eller Taiwan rejste indsigelse mod et sådant forlig.

FOR NYLIG ER DER blevet fremsat påstande om, at Japan forsøger at udfordre den internationale orden og underminere regional fred og stabilitet. Det er imidlertid klart Kina, som udfordrer den internationale orden. I henhold til traktaten blev der ikke givet afkald på Senkaku-øerne som en del af Taiwan, men de blev bragt under amerikansk administration, hvor den resterende suverænitet tilfaldt Japan. I 1972 blev de administrative rettigheder over øerne således returneret til Japan. Faktisk forblev Kina tavs i 76 år, efter at Japan fredeligt og lovligt havde inkorporeret Senkaku-øerne, og det var ikke før 1971, kun få år efter at en FN-rapport havde angivet mulige olieressourcer i det omkringliggende område, at Kina begyndte at gøre krav på øerne. En detaljeret forklaring om dette spørgsmål samt talrige beviser forefindes på vores hjemmeside: <http://www.mofa.go.jp/region/asia-paci/senkaku/senkaku.html>

KINA HÆVDER, at Japan ved den rygtige overdragelse af ejendomsret har misligholdt en aftale mellem Japan og Kina om at tilsidesætte spørgsmål om Senkaku-øerne. Men faktum er, at der ikke har været en sådan aftale. Faktisk er det Kina, der har forsøgt at ændre status quo. I 1992 var det Kina selv, der vedtog og bekendtgjorde 'territorialfarvandsloven' og erklærede, at Senkaku-øerne tilhørte Kina. I de senere år har Kina intensiveret sine maritime aktiviteter omkring øer-

ne. Siden 2000 er Kina begyndt at sende sine skibe ind i øernes territorialfarvand.

DEN JAPANSKE REGERING har opretholdt stabil kontrol over de fem øer, hvoraf den ene er ejet, mens de resterende fire øer har været leaset i længere tid. Da øerne bestemte sig for at sælge tre af de leasede øer, besluttede Japans regering at købe dem for at fortsætte den fredelige og stabile vedligeholdelse af dem. Det, der blev foretaget, var kun en kommerciel overdragelse af ejendomsretten fra en privat japansk borger til Japans regering i henhold til national lovgivning.

Det var derfor meget foruroligende, at et sådant skridt udløste omfattende anti-japanske protester i mange regioner i Kina, og at disse protester i mange tilfælde blev ledsaget af vold mod uskyldige japanske statsborgere og vandalisme rettet mod japanske virksomheders ejendom. Desuden har den kinesiske regerings fartøjer vedvarende infiltreret Japans territorialfarvand omkring øerne, og denne adfærd synes uforholdsmæssig selv i dag. Alle disse handlinger er udelukkende forsøg på at ændre status quo.

NÅR MAN SER PÅ Kinas adfærd, må en relevant faktor være landets militære udgifter, der er steget med mere end 10 procent årligt i mere end 20 år. Faktisk er Kinas militære budget fordoblet over de seneste fem år. Desuden er det blevet næsten 20 gange større på 20 år. Resultatet er, at Kina nu har de næststørste militæruddgifter i verden kun overgået af USA.

Det er ikke kun et spørgsmål om budgettet. Kina er ligeledes ved at indføre nye typer militært udstyr. Et symbolsk eksempel er landets allerførste hangarskib, «Liaoning». Da Kina i sin tid købte det tidligere sovjetiske fartøj, forklarede det, at Kina ville ombygge det til en forlystelsespark. Imidlertid er det nu ombygget og opdaterede skib, der blev taget i drift i september, blevet et symbol på Kinas positionering på det maritime område.

Jeg vil gerne understrege, at Japan i høj grad har bidraget til fred og velstand i Asien og Stillehavsområdet siden slutningen af Anden Verdenskrig. Mens Japan aktivt har bidraget til FN's fredsbevarende operationer gennem missioner, der ikke har involveret kamphandlinger, har landets selvforsvarstyrker aldrig affyret et eneste skud i en konflikt siden slutningen af Anden Verdenskrig.

JAPAN HOLDER FAST i sin holdning, at Senkaku-øerne er en integreret del af Japan. Samtidig er Japan fast besluttet på ikke at forværre den nuværende situation, under hensyntagen til de overordnede forhold og den globale betydning af det japansk-kinesiske forhold. Som en nation der arbejder for fred, er Japan fast besluttet på at forblive en ressource for det fælles gode og fremskridt i Asien og i hele verden. Japan håber derfor, at Kina vil handle med henblik på at mindske spændingerne og slutte sig sammen med Japan i bestrebelse på at fremme fred og stabilitet i regionen.

AFTOSHI SANO
Japans ambassadør
i Danmark